DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

[24-27]

Warszawa, dnia 10 lipca 1967 r. Nr 8 Poz. 23 – 26

TREŚĆ:

Pisma okólne Ministerstwa:

Obwieszczenie Ministerstwa:

Komunikaty

24.

PISMO OKÓLNE NR 14 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 maja 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 11 maja 1967 r. znak: DT4-034-101 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-64/B-12001 „Cegły budowlane pełne wypalane z gliny", w zakresie pkt 2.4·7.1, polegające na dopuszczeniu nasiąkliwości cegły większej niż przewidują postanowienia tego punktu z tym, że zakwalifikowanie cegły o większej nasiąkliwości może nastąpić tylko do klasy 75, gdy badanie mrozoodporności tej cegły da wynik dodatni. Ponadto cegła ta może być stosowana wyłącznie dla celów budownictwa wiejskiego.

Zezwolenie dotyczy cegielni: Biecz, Sobniów i Żółków podlegających Gorlickiemu Przedsiębiorstwu Terenowemu Ceramiki Budowlanej w Gorlicach i ważne jest od dnia 31 grudnia 1969 roku.

Jednocześnie Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego wyraził zgodę na dopuszczenie w zakładach przemysłu terenowego materiałów budowlanych województwa lubelskiego produkcji cegły pełnej o zwiększonych tolerancjach wymiarowych, a mianowicie:

dla długości ±8 mm zamiast ±6 mm

dla szerokości ±6 mm zamiast ±4 mm

dla grubości ±4 mm zamiast ±3 mm

a) Skrzywienia powierzchni i krawędzi w mm	od płaszczyzny podstawowej najwyższej	6
	od płaszczyzn bocznych najwyżej	7
b) Szczerby i uszkodzenia krawędzi i naroży o głębokości powyżej 6 mm	głębokość w mm — najwyżej	18
	długość w mm	35
	liczba najwyżej	3
c) Pęknięcia zewnętrzne o głębokości poniżej 6 mm przechodzące przez całą grubość cegły	głębokość w mm — najwyżej	40
	liczba — najwyżej	3

Zezwolenie dotyczy cegielni województwa lubelskiego z wyłączeniem cegielni Buśno, Harasiuki, Markowicze, Trampol, Radzyń i ważne jest do dnia 31 grudnia 1969 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

25.

PISMO OKÓLNE NR 15 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 23 maja 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa

Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 17 maja 1967 r. znak: DT4-034-110 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-54/B-12023 „Dachówki ceramiczne. Dachówki zakładowe ciągnione (żłobione).” polegające na dopuszczeniu do produkcji dachówek o wymiarze 400 × 210 mm zamiast 410 × 220 mm według wymagań normy.

Zezwolenie dotyczy Mieleckiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej w Mielcu i ważne jest do dnia 31 grudnia 1968 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

26.

PISMO OKÓLNE NR 16 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 maja 1967 r.

w sprawie praktycznej nauki zawodu w zasadniczych szkołach przyzakładowych

(znak: KA-7/67)

W celu ujednolicenia zasad i trybu organizowania oraz prowadzenia praktycznej nauki zawodu w zasadniczych szkołach przyzakładowych — wprowadza się instrukcję stanowiącą załącznik do pisma okólnego.

Równocześnie traci aktualność pismo okólne nr 11 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 kwietnia 1965 r. w sprawie zatrudniania instruktorów praktycznej nauki zawodu szkół przyzakładowych i liczebności brygad uczniowskich (Dz. Urz. MB:PMB nr 8, poz. 35).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
H. Horodko

Załącznik do pisma okólnego nr 16, Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 maja 1967 r.

Instrukcja w sprawie trybu i zasad organizowania oraz prowadzenia praktycznej nauki zawodu w zasadniczych szkołach — przyzakładowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

I. Wstęp

Ogólne zasady zatrudnienia uczniów w przedsiębiorstwach określa ustawa z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczania do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. nr 45, poz. 226). W resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych szczegółowe zasady zatrudnienia młodzieży określają:

— zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Mon. Pol. nr 9, poz. 34).

— zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycie wstępnego stażu pracy (Mon. Pol. nr 33, poz. 152).

— zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 lipca 1959 r. w sprawie zatrudniania pracowników pełnoletnich nie posiadających wymaganych kwalifikacji zawodowych w przedsiębiorstwach budowlanych, budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 69, poz. 364).

Zasady zatrudniania uczniów określone w wyżej wymienionych przepisach prawnych, dotyczące osób przyjmowanych do różnych form i rodzajów szkolenia mogą być niewystarczające dla szkół przyzakładowych. Specyfika tych szkół wymaga ustalenia bardziej dokładnych wskazówek w zakresie trybu organizowania i prowadzenia praktycznej nauki zawodu, aby można było uzyskać lepsze wyniki nauczania i wychowania.

Organizację praktycznej nauki zawodu wyznaczają cztery podstawowe zasady, których przestrzeganie warunkuje właściwe wyniki szkolenia.

1) zachowanie jednolitego wieku przyjmowanych uczniów do pierwszych klas, a mianowicie:
   - od 15 do 16 lat — w zawodach, w których nauka trwa 3 lata oraz niektórych zawodach 2-letnich,
   - od 16 do 18 lat — w zawodach, w których nauka trwa 2 lata, z wyjątkiem zawodów zastrzeżonych dla uczniów starszych,
   - od 17 do 18 lat — w zawodach, takich jak posadzkarz, dekarz-blacharz, monter konstrukcji żelbetowych, kamieniarz, monter izolacji budowlanych oraz produkcja szkła i wyrobów szklanych,
   - od 18 do 24 lat — w zawodach organizowanych dla uczniów pełnoletnich, zwłaszcza uczestników Ochotniczych Hufców Pracy ZMS i ZMW,
2) zatrudnianie uczniów wyłącznie w wydzielonych brygadach uczniowskich, według systemu dniówkowego;
3) prowadzenie praktycznej nauki zawodu na wydzielonych do szkolenia stanowiskach pracy;
4) prowadzenie ewidencji wartości robocizny (obliczonej w złotych) uzyskanej przez uczniów w czasie praktycznej nauki zawodu.

II. Tryb i zasady organizowania praktycznej nauki zawodu

1. Dokumentem stwierdzającym przyjęcie młodocianego do szkoły jest umowa o zatrudnienie w celu nauki zawodu zawarta bądź przez macierzyste przedsiębiorstwo, bądź przez szkołę, działającą w imieniu przedsiębiorstwa (jeżeli została upoważniona do zawierania takich umów).
2. Szkoły, które prowadzą naukę dla uczniów zatrudnionych w różnych przedsiębiorstwach powinny — z upoważnienia zjednoczenia — sposób i zakres współdziałania dotyczący prowadzenia nauki zawodu, uregulować umowami z zainteresowanymi zakładami pracy.
3. Wymiar czasu praktycznej nauki zawodu, w zależności od wieku młodocianych oraz wymiaru czasu nauki teoretycznej, powinien wynosić:
   1) dla uczniów w wieku do 16 lat:
      - 3 dni w tygodniu po 6 godzin dziennie, jeżeli wymiar nauki teoretycznej wynosi 18 godzin tygodniowo (dotyczy klas I w zawodach 3-letnich);
      - 2 dni w tygodniu po 6 godzin dziennie, jeżeli wymiar nauki teoretycznej wynosi 22 godziny tygodniowo (dotyczy klas I w niektórych zawodach 2-letnich);
   2) dla uczniów w wieku powyżej 16 lat:
      - 3 dni w tygodniu po 8 godzin dzienie, jeżeli wymiar nauki teoretycznej wynosi 18—22 godziny tygodniowo (dotyczy głównie klas I i II w zawodach 2-letnich oraz klas II i III zawodów 3-letnich).
4. Łączny wymiar czasu zajęć teoretycznych i praktycznych nie może przekroczyć dla uczniów: w wieku do 16 lat —

36 godzin tygodniowo, w wieku od 16 lat — 46 godzin tygodniowo. Zajęć pozalekcyjnych i godzin nauki nadobowiązkowej nie wlicza się do obowiązującego ucznia wymiaru godzin zatrudnienia i nauki.

5. W przypadkach, gdy uczniowie młodociani są dokształcani w szkołach wieczorowych — wymiar godzin praktycznej nauki zawodu może być niższy niż 6—8 godzin dziennie (zależnie od wieku uczniów) i rozłożony w okresie całego tygodnia w taki sposób, aby łączny wymiar godzin pracy w tygodniu wynosił 18 godzin lub 24 godziny tygodniowo.

6. W tygodniu wolnym od nauki teoretycznej obowiązuje ucznia nauka praktyczna w pełnym wymiarze czasu, zależnym od jego wieku (36 lub 46 godzin tygodniowo).

7. Wymiar czasu praktycznej nauki zawodu dla uczniów pełnoletnich (w wieku powyżej 18 lat) — powinien wynosić:
1) analogiczny wymiar jak dla młodocianych (ust. 3 pkt 2), jeżeli są oni zatrudnieni na warunkach pracowników młodocianych;
2) w pełnym wymiarze 46 godzin tygodniowo, jeżeli są oni zatrudnieni na warunkach pracowników pełnoletnich. Wyjątek stanowią klasy junaków OHP ZMS i ZMW, dla których wymiar czasu pracy wynosi 40 godzin tygodniowo, a pozostałe 6 godzin przeznacza się na naukę teoretyczną realizowaną w czasie (dnia) zwolnienia od pracy zawodowej.

8. Przy ustalaniu dni w tygodniu, przeznaczonych na praktyczną naukę zawodu dla uczniów określonych oddziałów, plan zajęć należy układać tak, aby:
1) izby lekcyjne w szkole były wykorzystywane równomiernie w ciągu całego tygodnia,
2) nauka praktyczna odbywała się w kolejnych dniach tygodnia dla każdej klasy (brygady),
3) zachować ciągłość pracy brygad szkolnych na budowie lub w warsztacie przez cały tydzień.

9. Nie należy rozszerzać praktycznej nauki zawodu kosztem nauki teoretycznej, jak również dokonywać dowolnej zmiany planu nauczania, zmierzającej w kierunku przerywania w pewnym okresie nauki teoretycznej, aby skoncentrować w tym czasie naukę praktyczną.

10. Uczeń każdej klasy powinien z reguły wchodzić w skład brygady uczniowskiej. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach dopuszczalna jest nauka praktyczna prowadzona w sposób indywidualny jeżeli prowadzenie nauki jest niemożliwe w systemie brygadowym (np. III kl. w zawodzie tokarz).

11. Wydzieloną brygadę uczniowską stanowi grupa uczniów, szkolonych w jednym zawodzie, licząca od 12 do 17 osób (łącznie z instruktorem) w zależności od liczby uczniów w klasie. W uzasadnionych przypadkach liczebność brygady może:
1) wzrosnąć (nie powinna jednak przekroczyć 22 osoby), gdy np. pierwszą klasę, zatrudnioną w warsztacie produkcyjno-szkoleniowym, dzieli się na dwie brygady, lub
2) zmniejszyć się (nawet do 7 osób), jeżeli znacznie zmniejszyła się liczba uczniów w ciągu roku szkolnego, a nie ma warunków do połączenia brygad tej samej specjalności zawodowej.

12. Praca uczniów w okresie praktycznej nauki zawodu powinna być prowadzona według systemu dniówkowego. Pracę akordową dla uczniów z ostatnich klas nauki można wprowadzać tylko w przypadkach, jeżeli naukę praktyczną prowadzi się w sposób indywidualny, o którym mowa w ust. 10.

13. Miejscem zatrudniania uczniów w czasie praktycznej nauki zawodu są specjalnie wydzielone w tym celu odpowiednie fronty pracy tzw.: w budownictwie — „budowy szkoleniowe", a w przemyśle — „warsztaty szkoleniowo-produkcyjne".

14. Wydzieloną budowę szkoleniową stanowi obiekt, na terenie którego wyznacza się określone rodzaje robót i przeznacza się do całkowitego i wyłącznego wykonania określonej grupie uczniów (jednej lub więcej brygad). Może to być przykładowo: cały obiekt, stan surowy budynku, roboty posadzkarskie, malarskie lub tynkarskie w danym budynku, całkowity montaż instalacji sanitarnych lub elektrycznych w określonym obiekcie itp.
Zakres tych robót oraz terminy wykonania uzgadnia każdorazowo kierownik szkolenia praktycznego — z kierownikiem budowy.

15. W zawodach, takich jak np. elektromonter (przemysłowy), elektrotechnik, kierowca-mechanik, mechanik maszyn budowlanych — praktyczną naukę zawodu prowadzi się w wydzielonych warsztatach szkoleniowo-produkcyjnych.
Warsztaty szkoleniowo-produkcyjne stanowią wydzielone pomieszczenie (boksy, pokoje, odgrodzone częśli hal), odpowiednio wyposażone w sprzęt, urządzenia mechaniczne i narzędzia, na terenie którego wyznacza się określony asortyment robót i przeznacza się wyłącznie grupie uczniów do całkowitego wykonania w określonym terminie. Warsztaty takie powinny w zasadzie tworzyć odrębne „nitki" produkcyjne danego przedsiębiorstwa, lub samodzielne działy warsztatów naprawczych, przeznaczonych do remontowania urządzeń danego zakładu pracy.

16. W warsztatach wydzielonych można naukę organizować na dwie zmiany (z wyjątkiem zmiany nocnej).

17. Nadzór techniczny nad robotami wykonywanymi przez uczniów sprawuje z ramienia przedsiębiorstwa kierownik budowy (warsztatu), który zabezpiecza również rytmiczne dostarczanie niezbędnych materiałów, narzędzi, sprzętu i środków transportu oraz inne świadczenia.

18. Nadzór pedagogiczny nad uczniami i pracami wykonywanymi przez nich w czasie praktycznej nauki zawodu pełni szkoła przez kierownika szkolenia praktycznego i instruktorów. Szkoła powinna uważnie śledzić przebieg i wyniki nauki odrębnie każdej brygady, zgodność ustalonych zadań produkcyjnych z programem nauczania oraz — przepisami, dotyczącymi prac wzbronionych młodocianym i bhp), stosownie do zasad określonych w statucie szkoły).

19. Wyznaczanie brygadom szkolnym zadań produkcyjnych ustalane jest w drodze porozumienia kierownika budowy (warsztatu) z kierownikiem zajęć praktycznych; roboty zlecane do wykonania brygadom uczniowskim powinny być użyteczne dla zakładu pracy oraz zgodne z programem nauczania praktycznej nauki zawodu.

20. Plan organizacji praktycznej nauki zawodu powinien: zapewniać równomierny i ciągły front pracy dla uczniów na wydzielonych budowach (warsztatach) oraz realizację programu nauczania, zapobiegać przestojom w pracy, zapewniać zatrudnianie uczniów przy pracach wyłącznie programowych; zmierzać do podnoszenia na wyższy poziom porządku i ładu na budowach szkoleniowych i w warsztatach produkcyjno-szkoleniowych; zapewniać rytmiczne zabezpieczanie robót w materiały i środki transportowe; zapewniać wyposażenie brygad szkolnych w nowoczesny sprzęt i narzędzia.

21. W przypadkach przestojów krótkotrwałych (1—3 dni) — można uczniów zatrudnić przy ćwiczeniach lub zajęciach nieprodukcyjnych, lecz tematycznie związanych z programem nauczania.

22. W przypadkach jeżeli macierzyste przedsiębiorstwo nie posiada odpowiedniego frontu pracy dla brygady uczniowskiej w okresie dłuższym (ponad 3 dni) — można czasowo zatrudnić ją w innym przedsiębiorstwie bez zmiany umów zawartych z uczniami o naukę zawodu w macierzystym zakładzie pracy. Praktyczna nauka zawodu może być czasowo prowadzona w innym przedsiębiorstwie tylko na podstawie umowy zawartej pomiędzy zainteresowanymi przedsiębiorstwami na czasowe zatrudnienie uczniów. Pomimo, że uczniowie i instruktor wynagradzani są w tym czasie przez macierzysty zakład pracy, to jednak obowiązek nadzoru i opieki nad brygadą uczniowską przechodzi na przedsiębiorstwo, w którym została ona czasowo zatrudniona. Czasowy okres za-

trudnienia uczniów w innym przedsiębiorstwie może trwać najdłużej 3 miesiące.

W rozliczeniu finansowym — stosownie do zawartej umowy — za wykonywaną pracę przez uczniów przedsiębiorstwo macierzyste może obciążyć przedsiębiorstwo, w którym są czasowo zatrudnieni uczniowie, w zasadzie tylko w wysokości rzeczywistych kosztów ponoszonych z tytułu: funduszu płac brygady, ewentualnego wyposażenia jej w narzędzia, sprzęt oraz ubranie robocze. Nie powinno natomiast obciążać przedsiębiorstwa kosztami z tytułu utrzymania szkoły i wyodrębnionego hotelu robotniczego; koszty te ponosi nadal przedsiębiorstwo macierzyste. Wartość robocizny uczniów wypracowana przez brygadę w tym czasie idzie na rzecz przedsiębiorstwa, w którym zostali czasowo zatrudnieni.

23. W przypadkach — jeżeli w macierzystym przedsiębiorstwie nie przewiduje się frontu pracy w określonym zawodzie w okresie dłuższym niż 3 miesiące — uczniom wymagającym szkolenia w tym zawodzie przedsiębiorstwo to powinno zapewnić zatrudnienie w innym przedsiębiorstwie (dotyczy tylko przedsiębiorstw budowlano-montażowych). Zatrudnienie uczniów w innym przedsiębiorstwie wymaga zgody zjednoczenia.

24. W okresie zimowym — jeżeli występują dłuższe przerwy w zatrudnieniu uczniów z braku frontu pracy na skutek mrozów lub innych przyczyn — dyrektor przedsiębiorstwa może wyrazić zgodę na udzielenie uczniom bezpłatnego zwolnienia w okresie trwania przerwy w zajęciach szkolnych, nie dłuższego jednak jak 4 tygodnie, licząc w tym okres ferii zimowych, zwolnienie takie może nastąpić tylko na wniosek zainteresowanych uczniów.

25. Praktyczną nauką zawodu wydzielonej brygady uczniowskiej kieruje instruktor-brygadzista przydzielony do brygady na cały okres nauki, o kwalifikacjach, których zakres wymagań określony jest odrębnymi przepisami.

26. Osobą prowadzącą praktyczną naukę zawodu dla uczniów, wchodzących w skład wydzielonej brygady uczniowskiej, powinien być instruktor-brygadzista:

1) w przedsiębiorstwach transportowych — wyznaczony spośród robotników, o których mowa w ust. 27 i zwolniony na okres szkolenia od wykonywania prac wynikających z zawartej umowy o pracę, zgodnie z przepisami zawartymi w uchwale nr 244 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania osób szkolących pracowników w uspołecznionych zakładach pracy (Mon. Pol. nr 57, poz. 277),

2) w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i przemysłowych — wyznaczony według zasad, o których mowa w pkt 1) lub zatrudniony (jako robotnik) w celu szkolenia uczniów i wynagradzany według zasad podanych w piśmie okólnym nr 20 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania osób szkolących pracowników w zasadniczych szkołach przyzakładowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 54) lub w piśmie okólnym nr 36 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 października 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania osób szkolących pracowników w zasadniczych szkołach przyzakładowych w przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 17, poz. 69).

27. Pracownik fizyczny, wyznaczony na instruktora — brygadzistę lub zatrudniony w tym charakterze, zostaje nadal — w rozumieniu prawa pracy — pracownikiem fizycznym.

28. Z każdym instruktorem-brygadzistą, niezależnie od umowy o pracę, powinna być zawarta umowa o szkolenie, według wzoru stanowiącego załącznik do uchwały nr 244, o której mowa w ust. 26 pkt. 1; umowa o szkolenie powinna być sporządzona odrębnie na każdy rok.

29. Każdy instruktor-brygadzista powinien otrzymać na piśmie zakres swoich obowiązków, ustalony zgodnie z ramowym zakresem czynności, określonych w załączniku do instrukcji.

30. Instruktor wraz ze szkolonym przez niego zespołem uczniów stanowią wydzieloną brygadę uczniowską, wykonującą — w czasie realizacji programu nauki praktycznej — określone zadania produkcyjne według zasad organizacyjnych obowiązujących brygadę roboczą. W związku z tym instruktor, jako brygadzista wydzielonej brygady uczniowskiej, nie ogranicza się tylko do kierowania pracą uczniów w sposób wskazany mu w zakresie jego obowiązków, ale czynnie uczestniczy w realizacji zadań produkcyjnych ustalonych dla brygady, wykonując osobiście (w celach głównie dydaktycznych) trudniejsze lub bardziej złożone lub nowe dla uczniów prace.

31. Tygodniowy plan pracy instruktora powinien być tak rozłożony, aby obejmował zajęcia szkolne z wydzielonymi brygadami uczniowskimi przez wszystkie dni tygodnia. Instruktor pracujący w niepełnym wymiarze czasu (3 lub 4 dni w tygodniu) wykonuje zadania instruktora-brygadzisty w dniach wyznaczonych na praktyczną naukę zawodu, a w pozostałych dniach tygodnia powinien być skierowany przez przedsiębiorstwo zgodnie, z jego kwalifikacjami zawodowymi, do:

— kontynuowania robót rozpoczętych przez jego brygadę uczniowską,
— prac związanych z przygotowaniem dalszego frontu pracy dla swojej brygady,
— innej pracy fizycznej, wyznaczonej przez przedsiębiorstwo w porozumieniu z dyrektorem szkoły,
— prac fizycznych w szkole, związanych z wykonywaniem pomocy naukowych.

Nie należy kierować instruktorów do prac mających charakter pracy umysłowej, na zajęcia teoretyczne w szkole lub do zajęć nie związanych z jego zawodem.

32. Instruktor-brygadzista — w czasie realizacji zadań wynikających z umowy o szkolenie, organizacyjnie podlega szkole przyzakładowej; bezpośredni nadzór pedagogiczny nad wydzieloną brygadą uczniowską i instruktorem-brygadzistą sprawuje kierownik szkolenia praktycznego.

33. W uzasadnionych przypadkach zakład pracy może przydzielić dodatkowo do brygady (oprócz instruktora) robotnika-specjalistę, którego zadaniem byłoby, obok pomocy instruktorowi w wykonywaniu jego obowiązków, wykonywanie niektórych skomplikowanych prac zwłaszcza nie wchodzących do programu szkolenia uczniów w danym zawodzie, a niezbędnych przy wykonywaniu ustalonych dla brygady uczniowskiej — zadań produkcyjnych. Sposób zatrudnienia takiego robotnika-specjalisty w brygadzie jest analogiczny jak w przypadkach instruktora brygady.

34. Każdy rodzaj pracy i każde zadanie zlecone do wykonania brygadzie uczniowskiej powinien kierownik budowy (warsztatu) określić dokładnie w zleceniu roboczym lub w karcie pracy. W opisie zleconego zadania należy podać ilość, wartość i ewentualnie termin wykonania pracy.

35. Wycena robocizny za zlecone brygadzie zadania, powinna być dokonana wg norm pracy i cen akordowych (stawek jednostkowych).

36. Wartość robocizny obliczona na zleceniach roboczych lub kartach pracy przez kierownika budowy lub warsztatu i podpisana przez kierownika szkolenia praktycznego — nie jest podstawą do rozliczeń wynagrodzenia członków brygady uczniowskiej (ponieważ pracują oni w systemie dniówkowym), stanowi jedynie podstawę do zmniejszenia dla danej budowy (warsztatu) funduszu płac przeznaczonego dla robotników produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług oraz — do dokonywania analiz w zakresie realizacji programu nauczania i poziomu szkolenia uczniów.

Z powyższych względów nie należy zaliczać do wartości robocizny brygad uczniowskich prac niewymiernych i obli-

czanych wg stawki zaszeregowania ucznia, (czasu postojów w pracy, prac uczniów w brygadach mieszanych z robotnikami produkcyjnymi itp.).

III. Prowadzenie praktycznej nauki zawodu

1. Jednostkę lekcyjną praktycznej nauki zawodu stanowi 6-dniowy lub 8-godzinny dzień pracy ucznia na budowie lub w warsztacie.
2. W rozkładzie materiału nauczania na okres roczny (zawartego w programie nauczania) należy czas przeznaczony na realizację określonego tematu ustalać ilością roboczodni.
3. Każda szkoła powinna mieć opracowany roczny plan realizacji programu nauczania na tle planu produkcyjnego (zgodnie ze statutem szkoły).
   Plan ten powinien obejmować:
   — moc produkcyjną wyodrębnionych brygad uczniowskich wyrażoną w ogólnej kwocie planowanej wartości robocizny uczniów (moc tę stanowi iloczyn kwoty rocznej wartości pracy planowanej na 1 ucznia pomnożonej przez liczbę uczniów),
   — plan produkcyjny wyodrębnionych budów (warsztatów) obejmujący rodzaj robót, czas i terminy ich wykonania oraz wartość robocizny brygad uczniowskich,
   — plan realizacji tematów programowych.
4. Plan taki powinien być sporządzany w sposób bardziej szczegółowy na poszczególne kwartały.
5. Podczas realizacji programu nauczania o kolejności tematów decyduje — zwłaszcza w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — nie zawsze układ programu, a możliwości wejścia na plac budowy wypływające z frontu prac i planu produkcyjnego przedsiębiorstwa. Aby zapewnić pełną realizację programu nauczania, a zwłaszcza uniknąć przypadku opuszczania prac tematycznie wyznaczonych w programie (co może zaistnieć zwłaszcza w szkołach wielokierunkowych) — szkoła powinna bardzo pilnie śledzić przebieg tych prac. W celu ułatwienia tej kontroli na bieżąco, powinny być w szkole prowadzone dla każdego zawodu harmonogramy wykonania przez uczniów prac o tematach określonych w programie nauczania.
6. Zajęcia uczniów każdej brygady na budowie lub warsztacie powinny być prowadzone na podstawie dokumentacji technicznej (rysunki robocze) lub technologicznej, ogólne wskaźniki w tym zakresie opracują sekcje metodyczne.
7. Po ukończeniu każdego roku uczniowie zobowiązani są do złożenia egzaminu z praktycznej nauki zawodu przed zakładową komisją kwalifikacyjną z zakresu objętego programem nauki dla danego roku nauki.
8. W przypadku, gdy wynik praktycznej nauki zawodu ucznia komisja oceniła na stopień niedostateczny, rada pedagogiczna szkoły może orzec, biorąc pod uwagę całokształt jego wyników nauczania i wychowania, że powtarzanie danego roku nauki przez ucznia jest niewskazane, w tym przypadku należy rozwiązać z uczniem umowę o zatrudnienie w celu nauki zawodu, ponieważ nie spełnił on warunków tej umowy.
9. Sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 7 ustala szkoła przyzakładowa według wytycznych opracowanych przez sekcję metodyczną.
10. Dokumentację szkolną praktycznej nauki zawodu stanowią:
    — program nauczania praktycznej nauki zawodu,
    — dziennik lekcyjny prowadzony wspólnie lub odrębnie (zależnie od decyzji szkoły) dla zapisów obecności, ocen i materiału nauczania,
    — kontrolka obecności uczniów na budowie, jeżeli szkoła prowadzi jeden wspólny dziennik lekcyjny,
    — książka ewidencji wartości pracy uczniów, którą prowadzi się na podstawie kart (zleceń) roboczych,
    — karta indywidualna przejścia ucznia przez stanowiska pracy i tematy określone programem nauczania, jeżeli szkoła prowadzi jeden wspólny dziennik lekcyjny,
    — harmonogram wykonania przez uczniów prac określonych w programie nauczania.
11. Każdy uczeń powinien prowadzić zeszyt do praktycznej nauki zawodu.
12. Zadaniem macierzystego zakładu pracy i szkoły jest zapewnienie podczas pracy młodzieży bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Dotyczy to zwłaszcza:
    1) przestrzegania zakazu wykonywania przez uczniów młodocianych robót, objętych wykazem prac wzbronionych młodocianym,
    2) nie dopuszczenia do organizowania praktycznej nauki zawodu w warunkach sprzyjających wypadkowości, w pomieszczeniach o zbyt niskiej lub zbyt wysokiej temperaturze, w pomieszczeniach o nadmiernym zapyleniu, przy pracach w złych warunkach słyszalności i przy utrudnionej widoczności,
    3) nie dopuszczania do wykonywania przez uczniów prac porządkowych, pomocniczych, transportowych i innych, jeżeli nie wiążą się one bezpośrednio ze stanowiskiem pracy ucznia,
    4) zaopatrzenia uczniów w odpowiednim czasie w ubrania i sprzęt ochrony osobistej oraz właściwe ubrania robocze w zależności od miejsca, czasu i warunków atmosferycznych oraz zabezpieczenie odpowiednich (nie zniszczonych) narzędzi pracy.
13. Dokumentacja rozliczeniowo-produkcyjna robót wykonywanych przez brygady uczniowskie prowadzona jest według wzorów obowiązujących w danym przedsiębiorstwie.

IV. Sprawozdawczość, nadzór i obowiązki zakładu pracy

1. Sprawozdanie z realizacji praktycznej nauki zawodu sporządza szkoła dwa razy do roku na wzorach MB-sz. Analiza podanych w ww sprawozdaniu wyników szkolenia praktycznego powinna być przedmiotem obrad rady pedagogicznej, przy współudziale przedstawicieli zakładu pracy, co najmniej raz w roku.
2. Przebieg praktycznej nauki zawodu szkoła powinna systematycznie kontrolować, a o wynikach (zwłaszcza stwierdzonych rozbieżności pomiędzy zasadami określonymi w niniejszej instrukcji a przebiegiem nauki praktycznej) powiadamiać pisemnie macierzysty zakład pracy.
3. Co najmniej jedna jednostka lekcyjna w roku każdego instruktora powinna być zhospitowana przez szkołę (stosownie do zasad określonych w statucie szkoły).
4. Przedsiębiorstwo zatrudniające uczniów obowiązane jest:
   1) ustalić zasady prowadzenia ewidencji wartości robocizny uczniów tak, aby wartość ta nie mogła być przechwytywana przez innych robotników; ewidencja ta powinna umożliwić dokonywanie porównania wydajności pracy poszczególnych brygad uczniowskich i stwarzać bodźce dla uczniów do podnoszenia uzyskanych wyników w tym zakresie,
   2) zapewnić dojazd uczniów z miejsca zakwaterowania do miejsca pracy i do szkoły, w przypadkach jeżeli odległość przekracza 3 km,
   3) sporządzać listy płacy i wypłacać uczniom wynagrodzenia.
5. Przedsiębiorstwo powinno przestrzegać zasady ścisłej współpracy ze szkołą, zwłaszcza uzgadniać takie sprawy dotyczące uczniów, jak:
   — ustalanie wynagrodzenia uczniów, podwyżki płac, premii, nagród, itp.,
   — udzielanie uczniom zwolnień okolicznościowych, urlopów, delegacji służbowych,

— rozwiązywanie z uczniem umowy o zatrudnienia w celu nauki zawodu.

6. Nadzór szkoły nad praktyczną nauką zawodu dotyczy wszystkich uczniów szkoły bez względu w jakim przedsiębiorstwie są oni zatrudnieni.

Załącznik do instrukcji Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

Ramowy zakres czynności instruktora-brygadzisty szkolącego uczniów zasadniczych szkół przyzakładowych.

Robotnik przyjęty przez przedsiębiorstwo do pracy w celu prowadzenia nauki zawodu lub wyznaczony przez zakład pracy do szkolenia uczniów i zwolniony od pełnienia czynności, wynikających z zawartej umowy o pracę — wykonuje obowiązki instruktora-brygadzisty na podstawie zawartej umowy o szkolenie oraz zgodnie z poniższym zakresem czynności.

1. Do obowiązków instruktora-brygadzisty prowadzącego praktyczną naukę zawodu należy:
   1) wykonywanie osobiste każdego nowego tematu określonego programem praktycznej nauki zawodu w obecności uczniów z równoczesnym dokładnym omówieniem:
      — sposobów wykonywania robót objętych tym tematem,
      — wymaganej jakości robót,
      — zachowania bezpieczeństwa przy wykonywaniu robót.
   2) przygotowanie niezbędnej ilości stanowisk pracy dla uczniów swej brygady przez:
      — ustalenie miejsca pracy i zakresu robót z kierownictwem budowy (warsztatu) oraz podjęcia zlecenia roboczego (karty pracy) dla brygady z opisem wyznaczonych robót i roboczymi rysunkami technicznymi tych robót,
      — wykonanie wstępnych robót, umożliwiających pracę uczniów na wyznaczonych im stanowiskach,
      — zapewnienie odpowiednich narzędzi, sprzętu i urządzeń mechanicznych oraz rytmicznej dostawy materiałów,
   3) nadzór nad przebiegiem wykonywanych robót prac uczniów, udzielanie im rad i wskazówek w opanowaniu umiejętności zawodowych, osobiste wykonywanie niektórych robót bardziej złożonych lub utrudniających pracę brygady oraz prowadzenie robót zgodnie:
      — z programem nauki zawodu,
      — z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,
      — przy zachowaniu warunków technicznych wykonania i odbioru robót (lub wyrobów);
   4) dokonywanie wspólnie z kierownictwem budowy (warsztatu) obmiaru i wyceny wykonywanych robót przez brygadę i odnotowanie ich na zleceniach roboczych;
   5) oddziaływanie wychowawcze przez właściwą organizację pracy brygady, kontrolę obecności uczniów w pracy i czuwanie nad przestrzeganiem przez nich zakładowego regulaminu pracy;
   6) wpisywanie do dziennika lekcyjnego (raz w tygodniu) tematów zajęć praktycznych oraz udzielonego uczniom instruktażu z zakresu przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy.
2. Instruktor-brygadzista powinien przerwać pracę brygady szkolnej lub odmówić podjęcia pracy przez brygadę w przypadkach, jeżeli:
   1) stanowisko pracy, wyznaczone dla brygady, uniemożliwiają pełnienie właściwego nadzoru nad szkolonymi lub są niedostatecznie przygotowane pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy, lub powodują zatrudnienie przy pracach dla nich wzbronionych,
   2) stanowiska pracy zostały wyposażone w niewłaściwy sprzęt lub maszyny, przy użyciu których zagraża uczniom niebezpieczeństwo w czasie pracy.
3. Instruktor-brygadzista ma prawo do:
   1) okresowej oceny wyników praktycznej nauki zawodu każdego członka swej brygady,
   2) udziału w posiedzeniach rady pedagogicznej z głosem decydującym,
   3) uczestniczenia (z głosem doradczym) w zakładowej komisji kwalifikacyjnej, która po ukończeniu każdego roku nauki zobowiązana jest przeprowadzić egzamin uczniów z praktycznej nauki zawodu w zakresie objętym programem nauczania na dany rok nauki.

27.

**OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 24 maja 1967 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: OP/1359/67)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Zjednoczenia Biur Projektów Budownictwa w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyróżnił w dniu 14 maja 1967 r. odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" — następujące osoby: Babska Janina c. Mariana, Bartczak Bolesław s. Adama, Bauer Aleksander s. Aleksandra, Blame Ernest s. Franciszka, Błach Tadeusz s. Bolesława, Bolek Czesław s. Jana, Brąda Franciszek s. Władysława, Buca Bohdan s. Stanisława, Chwojnicki Stanisław s. Adolfa, Czarnota Tadeusz s. Szczepana, Czemerych Apolinary s. Antoniego, Dąbrowski Zygmunt s. Stanisława, Gierszal Franciszek s. Jana, Gręda Zygmunt s. Michała, Grota Grzegorz s. Bronisława, Hański Lesław s. Waleriana, Jemrych Jan s. Franciszka, Jużyniec Julian s. Antoniego, Kapusta Jan s. Stanisława, Korbowski Ryszard s. Stanisława, Klębek Aleksander s. Mariana, Kostańska Maria c. Władysława, Kowalska Jadwiga c. Jana, Kowalski Jan s. Bonifacego, Kroczek Krystyna c. Szymona, Krzyk Zbigniew s. Edwarda, Kustroń Franciszek s. Wawrzyńca, Leszczyńska Maria c. Tadeusza, Lewandowski Zenon s. Stanisława, Lis Andrzej s. Stanisława, Marciniak Mieczysław s. Marcina, Mastalerz Andrzej s. Stefana, Matysiak Stanisław s. Stanisława, Mierzwa Zbigniew s. Kazimierza, Musiałowska Zofia c. Antoniego, Podgórski Sylwester s. Ignacego, Radkowski Mirosław s. Michała, Rozmus Leonard s. Teodora, Sacha Teresa c. Jana, Scibel Eryk s. Ryszarda, Skrzecz Stanisław s. Jana, Stańczak Jan s. Tadeusza, Szczerbiński Zdzisław s. Stefana, Szczęsna Krystyna c. Aleksandra, Szczęsny Stanisław s. Pawła, Tokarska Halina c. Franciszka, Tomaszewska Maria c. Stanisława, Tomczyk Hanna c. Stanisława, Urych Józef s. Franciszka, Wojdak Zdzisław s. Mieczysława, Wojtulewicz Tadeusz s. Karola, Zawadzki Jerzy s. Antoniego.

DYREKTOR ZJEDNOCZENIA
BIUR PROJEKTÓW BUDOWNICTWA
M. Rzędowski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 13 z 19.4.67 r., poz. 55 ustawę z 14.4.67 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

w nr 14 z 29.4.67 r., poz. 63 rozporządzenie Rady Ministrów z 22.4.67 r. w sprawie warunków zatrudniania w instytutach

naukowo-badawczych, w Polskiej Akademii Nauk i w szkolnictwie wyższym bibliotekarzy dyplomowanych i pracowników służby bibliotecznej oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej i dokumentalistów służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej,

w nr 15 z 6.5.67 r., **poz. 66** rozporządzenie Rady Ministrów z 23.3.67 r. w sprawie stref ochronnych ustanawianych dla ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem,

w nr 18 z 20.5.67 r., **poz. 83** obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 27.4.67 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad zbywania przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych;

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 23 z 24.4.67 r., **poz. 107** uchwałę Rady Ministrów nr 70 z 17.4.67 r. w sprawie podwyższenia najniższych rent,

poz. 108 wytyczne Prezydium Komitetu Nagród Państwowych z 17.4.67 r. w sprawie trybu zgłaszania wniosków o przyznanie nagród państwowych w dziedzinie nauki, techniki oraz kultury i sztuki w 1968 r.,

poz. 109 okólnik Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z 7.4.67 r. w sprawie łączenia środków na remonty kapitalne ze środkami przeznaczonymi na modernizację obiektów produkcyjnych oraz gospodarowania odszkodowaniami ubezpieczeniowymi za wypadki losowe,

poz. 110 pismo okólne Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 24.3.67 r. w sprawie rozwiązań wariantowych w projektach inwestycji,

poz. 111 pismo okólne Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z 5.4.67 r. w sprawie zamawiania maszyn i urządzeń inwestycyjnych,

w nr 24 z 26.4.67 r., **poz. 116** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 15.4.67 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych,

w nr 25 z 2.5.67 r., **poz. 117** zarządzenie Ministra Finansów z 20.4.67 r. w sprawie gospodarstw pomocniczych prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego przez jednostki budżetowe,

w nr 27 z 11.5.67 r., **poz. 124** zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 24.4.67 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy drewna i wyrobów z drewna w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej,

poz. 127 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 29.4.67 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm,

w nr 28 z 23.5.67 r., **poz. 128** zarządzenie nr 28 Prezesa Rady Ministrów z 8.5.67 r. w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków zna osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

W Dzienniku Budownictwa ogłoszono:

w nr 1 z 25.2.67 r., **poz. 1** zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 16.11.66 r. w sprawie realizacji uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego systemem zamówień gotowych obiektów inwestycyjnych,

poz. 2 zarządzenie nr 145 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 15.7.66 r. w sprawie ustanowienia normatywu technicznego projektowania pomieszczeń przeznaczonych do wyświetlania filmów za pomocą aparatury projekcyjnej przenośnej (przewoźnej),

poz. 3 pismo okólne nr 41 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 17.IX.66 r. w sprawie zasad działania zespołów orzekających w jednostkach projektowania,

w nr 2 z 24.3.67 r., **poz. 4** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 7.11.66 r. w sprawie ustanowienia „Wytycznych projektowania urządzeń elektroenergetycznych w zakładach przemysłowych i u odbiorców o charakterze podobnym, zasilanych na napięciu powyżej 1 kV”,

poz. 5 zarządzenie nr 185 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 8.11.66 r. w sprawie struktury zatrudnienia w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów,

poz. 6 zarządzenie nr 195 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 15.11.66 r. w sprawie wytycznych działania w zakresie typizacji w budownictwie przemysłowym na lata 1966—1970,

poz. 7 zarządzenie nr 212 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 12.12.66 r. w sprawie ustanowienia wytycznych technicznych projektowania lokali dla administracji domów mieszkalnych i ekip remontowo-konserwatorskich,

poz. 8 zarządzenie nr 213 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 15.12.66 r. w sprawie nagród za wybitne osiągnięcia twórcze w projektowaniu dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego,

poz. 9 zarządzenie nr 41 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z 15.12.66 r. w sprawie warunków technicznych wykonania i odbioru robót betonowych i żelbetowych,

poz. 10 zarządzenie nr 42 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z 15.12.66 r. w sprawie warunków technicznych wykonania i odbioru ścian szczelnych drewnianych i stalowych,

poz. 11 okólnik nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 12.12.66 r. w sprawie wprowadzenia do projektów konstrukcyjnych oraz stosowania w wykonawstwie budowlano-montażowym stalowych dwuteowników równoległościennych,

w nr 3 z 11.5.67 r., **poz. 12** zarządzenie nr 15 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 28.2.67 r. w sprawie konkursów na rozwiązania problemowe i projekty dla potrzeb inwestycji,

poz. 13 zarządzenie nr 1 Ministra Rolnictwa z 5.1.67 r. w sprawie wytycznych do obliczeń zapotrzebowania wody w wiejskich jednostkach osadniczych,

poz. 14 zarządzenie nr 116 Ministra Komunikacji z 26.4.1966 r. w sprawie projektowania stacji paliw spalinowych pojazdów trakcyjnych PKP,

poz. 15 zarządzenie nr 201 Ministra Komunikacji z 27.8.66 r. w sprawie projektowania zasilania urządzeń samoczynnej blokady liniowej typu COB-58,

poz. 16 zarządzenie nr 210 Ministra Komunikacji z 9.9.66 r. w sprawie projektowania nośności i wzmacniania istniejących stalowych mostów kolejowych,

poz. 17 zarządzenie nr 216 Ministra Komunikacji z 22.9.66 r. w sprawie projektowania kolejowych podstacji trakcyjnych 3 kV z prostownikami rtęciowymi,

poz. 18 zarządzenie nr 242 Ministra Komunikacji z 17.10.66 r. w sprawie projektowania podtorza kolejowego,

poz. 19 zarządzenie nr 314 Ministra Komunikacji z 21.12.66 r. w sprawie katastrof budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie komunikacji,

poz. 20 zarządzenie nr 36 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z 10.11.66 r. w sprawie stosowania uprzywilejowanych wymiarów przy projektowaniu oczyszczalni ścieków,

poz. 21 zarządzenie nr 45 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z 31.12.66 r. w sprawie wytycznych technicznych projektowania osadników prostokątnych o przepływie poziomym,

poz. 22 zarządzenie nr 14 Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z 14.2.67 r. w sprawie warunków technicznych, którym powinny odpowiadać obiekty inżynierskie i urządzenia techniczne gospodarki wodnej w zakresie budownictwa hydrotechnicznego,

poz. 23 okólnik Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Gospodarki Komunalnej z 10.2.67 r. w sprawie trybu dokonywania zmian w wojewódzkich zestawach projektów budownictwa mieszkaniowego na lata 1966—1970 oraz niektórych warunków, jakim powinny odpowiadać projekty wprowadzone do wojewódzkich zestawów,

poz. 24 obwieszczenie Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 9.1.67 r. w sprawie ogłoszenia wyka-

zu normatywów cykli budowy dla realizacji zadań inwestycyjnych zakładów przemysłu mleczarskiego,

poz. 25 obwieszczenie Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 21.2.67 r. w sprawie zmian w szczegółowym programie egzaminu dla uzyskania stwierdzenia kwalifikacji majstra.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. **nr 48** z 21.4.67 r. znak: OR4-003/P12/67 w sprawie przejęcia przez Zjednoczenie Przemysłu Stolarki Budowlanej działalności, majątku, praw i obowiązków Zjednoczonych Zakładów Stolarki Budowlanej,
2. **nr 49** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Technikum Budowlanego dla Pracujących Częstochowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Częstochowie,
3. **nr 50** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Inowrocławskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Inowrocławiu,
4. **nr 51** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Wałeckiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Wałczu,
5. **nr 52** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Kutnowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Kutnie,
6. **nr 53** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Zielonogórskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Nowej Soli,
7. **nr 54** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Gorzowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Gorzowie Wielkopolskim,
8. **nr 55** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Ustroniu,
9. **nr 56** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Zawierciu,
10. **nr 57** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Krośnieńskich Hut Szkła w Krośnie nad Wisłokiem,
11. **nr 58** z 21.4.67 r. znak: KA/7/67 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Huty Szkła Kryształowego w Stroniu Śląskim,
12. **nr 60** z 29.4.67 r. znak: OR4-003/P12/67 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstw nadzorowanych przez przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej,
13. **nr 61** z 29.4.67 r. znak: OR3/033/B20/67 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania Przedsiębiorstwa Budowy Zakładów Chemicznych „Chemobudowa",
14. **nr 64** z 20.5.67 r. znak: TE-S13/0514/67 w sprawie stosowania w budownictwie nowych materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych oraz nowych metod budowy,
15. **nr 65** z 23.5.67 r. znak: ZP2-II-HW/67 w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) stolarki budowlanej,
16. **nr 66** z 30.5.67 r. znak: OR4-003/P13/67 w sprawie zmiany zasad działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Gdańska Centrala Materiałów Budowlanych;

Okólnik Ministra:

17. **nr 6** z 29.5.67 r. znak: TE-S1/67 w sprawie stosowania i adaptacji projektów typowych dźwigarów strunobetonowych;

Protokoły dodatkowe:

18. **z 29.4.67 r.** znak: ZP/67 do układów zbiorowych pracy dotyczący dodatków za warunki uciążliwe przy pracach na wysokości,
19. **z 23.5.67 r.** znak: ZP2/67 do układów zbiorowych pracy dotyczący zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) stolarki budowlanej.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 wew. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 15.000. Zam. 1103. T-38.

Cena zł 2.-